

Alper Koyuncu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

26.07.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

1a

bir ağaç vardır..
ağaç..
varlığını kutsayan toprağa ait ne varsa vucuda getiren
bir ağaç gibi yaşar ve ölür..
bir de insan
insan vardır..
dirhem dirhem kutsanmış
yaşamında kadim her ne varsa ihanet eden an be an..
oda ölür..

Alper Koyuncu

1b

neden hep haklıyız..
ve ne zaman öğreneceğiz yenilmeyi..
piriyustan bu yana kim kamçıladi erk atımızı..
oysa oturup da hiç mi ağlamaz insan köşede..
köpekler havlarken tan ağarmazmı yürekte..

Alper Koyuncu

1c

kînim tutup kaldırıyor tabutumun ucundan
sana..
biriktiriyorum habersizsin..
beklemek uzun falan değil
elbet son yaprağın da düşecek
ve gövdeni biçeceğim
o gün
o kin ile..
ve yeni nesiller
bilemeyecekler asla
o cinayetle var olan bu yeni düzeni..

Alper Koyuncu

1d

rüzgâr var biraz
karşındaki akasyayı
tutup çekiyor gökyüzüne saçlarından..
bir dal bağlı bir diğerine
oradan da gövdesine köküne
kökü de toprağa tâ derine..
bedenimse
bir kaç sözünle
dağılıp gidiyor evrene
sevgili..

Alper Koyuncu

1e

ya da gülümsemek için bir sebep ararlar yaşama..
uzûn bir ara verdiklerinden habersiz nefes almaya..

..
kazıklara bağlanmış gemi gibi
o büyük tayfunda ayrılamazlar bu ruhla o limandan..
çürür ceset olurlar güneş doğana dek..
ve halâ akıllarında gitmek gitmek..

Alper Koyuncu

1f

hey sevgilim
sozlerine dikkat etmelisin
zirâ
zâlimlerin kahramani olmak uzeresin..
lâkin
bulutlar toplaniyor üzerimizde
yine sana sığınacağım
zulmün beni öldürse de..

Alper Koyuncu

1g

sarı saçlarıyla geliyordu gun
sana uyandığımda..
bir kerte daha
ömrümden
ömrüne akan..
bu günde
sensizim
günde sensiz..
gök eridi..
ben de..

Alper Koyuncu

1ğ

o gun bana şey demiştin..
her neyse
bir şeyler demiştin..
elinle yaralarım tuz ekmiştin
kıpkırmızı bir kaç kiraz tanesi
biraz da kuru incir yemistin..
ben ağlarken
ben kanarken
için için..
sordum sana habersizce
bu sefer kim var kalbinde
nedir bu neşen..
bir ah daha koştum sana
bilemezsin..
oysa
orman kıyısından
çağlayarak akan nehirim
delimiyim..
bilemedin..
ben nehirim..
damla damla büyüyorum..
her yaz
gönlümde seni eritirken
hasret bu hasret başka dilde de desen hasret
kalbimi dürüp büktüğüm yetmez
sana
hasretim hasret

Alper Koyuncu

1h

sana söyleyeceklerim bitmedi ki
söylemek istediklerim ve..
kısa kesiyorum..
şimdi üzerimde yeşeren çiçekler kaldığım yerden devam edecek
koklarsan yasami..

Alper Koyuncu

11

târumar bir köprüyüm
zamâna geçit..
kıyılarıım boğuk ve nemli
hayâta dair ne varsa yapış yapış
kasvet dolu yalanlar..
tersine mutlu yaşamlar..
ve diğer saçmalıklar..
bu havaysa cürütüyor
pul pul eritiyor
yıllanmış bedenimi..
ancak ayaktayım
geçeceğın güne kadar gözlerimin önünden
sonra ansızın ve çatırdayarak
belki de çokeceğım
kıyıdaki o güzel koya..
bir dal parçası ve ya bir kabuk
ulaşamadığım
ve her bir zerre
uçuşuyor etrafta
güçsüzüm görüyorsun
o koyda ölmek için
bekliyorum..

Alper Koyuncu

1i

siskadır
yemez ve içmez kahraman..
bugün sen o olsana..
öylesine de değil hani
rüyâlarındaki gibi değişsene çarçabuk..
hani bir tutam toprak alır yerden koklar
ve sevgilisine koşar
denesene..
yola da düşer bir başına
uçurtmalar uçurup çocuklara
kızıl güneşte top oynar
hadi gitsene..
bir kaftan bir de pelerin var hikâyede bilirsin
birini giysene
kahraman sensin..
ve ölmeden önce
bunu hissetmeyi denemelisin..

Alper Koyuncu

1j

köleler yaratıp
ve un ufak edip ömürlerince
üzerimize serpiyorsun..
sonra da bizi öbür bizlere..
bir tohum
suya değen mürekkep gibi
savaşla
altınla
kitapla..
renkleri karıştırıp
resimler yapıyorsun
köleler tapsın
tapınıp tanrıyı unutsun diye..
kılı kıpırdamayanları
tiranları
bekçi yapıyorsun dünyaya..
ve sonra
köleleri
umutları ve kemikleri kırılincaya kadar
inletiyorsun
özgürlük özgürlük diye..

Alper Koyuncu

2a

bir daha acıkmayacağım
bir daha savařmayacađım
bir daha ihtirasa da kapılmayacağım
ve bir daha asla kazanmaya çabalamayacađım
umutsuzca umutluyum..

Alper Koyuncu

2b

her Şey daha da kotüye gidiyor amnes
dalgalar her gün daha da içlerine giriyor ovaların
depremler daha da çok sarsıyor kentlerimizi
bebekler ve kadınlar da daha tedirgin
aşk tepelere kaçmış gençlerimiz bezgin
su getiren yollar kurak
gecelerse ya ayyaşların ya da karanlık ruhların esiri
bolluk ve bereket terk etti şehirleri
savaş ve savaş her daim savaş
yaşlılar ölmek istemiyor vakit o vakit değil
soygunculuk ve hırsızlık hakim
fahişeler kılık değiştirmiş kim kim belli değil
amnes halk uyanmalı vur zillere çal tinleri
son güne geldik
son gün yürümeye başlamak için..
hadi yıkalım korku dağlarını
aydınlık yakın
aydınlık korku dağlarının ardındaki güneşte
ve gelecek o güzel günlerde..

Alper Koyuncu

2c

sözlerin
yığın yığın birikti içimde
kapıların ardı bile öbek öbek
artık giremiyor hiç bir şey içeriye
dağlar ufalanıp kum olmuş ya cöllerde
sen de..
sen de içimdesin öyle zerre zerre..

Alper Koyuncu

3a

oysa
bu dar geçitte
ardımızdan gelenlere
elbet yol vereceğiz..
kırmızı olmuş kalpağın
ya da ne bileyim
parlasa da urbaların
kölesiyiz ölümün..
bölüne bölüne yollarda ayrılısak
birbirimizi ezip savaşlar çıkartsak
hatta mutlu bile olsak
öleceğiz
bir anda
her birimiz..

Alper Koyuncu

3b

kızıl gök
yerlere deęiyor
kaldığı yerden..
sere serpe uzanmış basaklara
kum tanelerine ve taşlara
umutlara ve acılara
her gün yeniden ve yeniden can veriyor
bıkıp gidinceye kadar insan..
evren içinde
evren
tekrar tekrar..

Alper Koyuncu

3c

bir tat alıyorsun
son nefese kalmıř
neden
en güzel rûyalar
eriyen karlar ve
ıtırli toprağın kokusu
bu son nefeste
neden neden
bir düzlük yıllarca yol aldığım
şimdi aynı verimli ovadayım
ektim ve biçtim ömrümce
en son hasattayım
son defa soruyorum kendime
en son defa
neden
gözlerim kapanırken
neden..

Alper Koyuncu

3d

boyumuz yetmez
ađaca da cıkamazdik
kúçúctük..
ezilmemişinden dut arardık ötede beride
yerlerde
üstümüz hep yesil
hep serin..
büydük..
dutlar ve ağaçları aynı yerinde epeyice
ama cıkamıyoruz üzerilerine yine
her ne sebep buna neden ise..

Alper Koyuncu